

מסורת הש"ס

(א) חולין דף טז ב. (ג) נע' מוס' חולין ת. ד"ה מותר, (ג) זכוסה ה' קרי: קטו: מנחות ד. תמורה ית. (ומיר כה: ע"ש), (ד) תמורה דף כ: שיעות יב, (ה) דף פד., (ו) (זכוסה פה:), (ז) דף מ: (ח) (זכוסה ב:), (ט) דף כ: במשנה, (י) (ועי' מוס' חולין יג: ד"ה מקרינות),

תורה אור השלם

1. וקתה ונבדק אתה תשמעו את ברוכתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת מותקת אתה את ברוכתכם והדר הקרב יומת: במדבר יח ז

גילוי הש"ס

ברש"י ד"ה מירי אבר מן החי לב"ב. ע' טורי אכן מתייג י"ג ע"צ ד"ה אין אסור:

מוסף תוספות

א. דאי מדרבנן א"כ תיקן להוציא מירי טומאה דאורייתא. מוס' חולין יג: ב. כיון דבעינן דרתי עקירה וניתוק. מוס' שאלק. ג. ומיהו לאחר ניתק לא גורנין כולי האי כמו לפני ניתוק דליכא למיחש כולי האי ולא מיתקף לפני כפרה כל כך הויאל וכבר נתיק. שם. ד. לעיל. שם. ויע' מהרש"ל. ה. מה שבספרו להורות לאחר עקירה. מוס' מנחות ד. ג. יהיה בלא עקירה דהיינו עולה. שם. ולא בהוייתו דשקריא ולא יקרב עולה. מוס' שאלק. ו. דלא גמירי באשם רועה אלא גמירי. שם.

רבינו חננאל

בתנ"י שחטו שלא לאוכלי ושלח למנוי ערלים ולטמאים כו'. ואמרינן פשיטא מדרגתין בפרקין דתמורה שלא לאוכלי ושלח למנוי ערלים ולטמאים פסול. מדרגתינן וחתם פסול הכא השוחט בשבת כי האי גונא כיון דהובח פסול ודאי הוא חייב, אבל לאוכלי ושלח לאוכלי לא. כיון דהתם כשר הכא ודאי פסול. ואסיקנא לטולא לא היה צריך למיתנינו הני כוליה דהכא דמילא שמעתי לה אלא משום דבעי אשמינ' פלוגתא דרבי אליעזר ורבי יהושע בשאר זבחים ששוחטן לשם פסח אם אינן ארויין חייב ואם הן ארויין ר' אליעזר מחיב ור' יהושע פטור. בעי מר זריקת דרביר האומר מקלקל בחבורה פטור. פי' העושה חבורה בשבת מקלקל הוא ותקן כל המקלקלין פטורין, השוחט שלא לשמו ולא לאוכלי כסור. אלו חולין שזובח פסול. מאי תיקן דקתינן חייב. אמר לי הנין שאם עלו למזבח לא ירדו, דתנן בשחיטת קדשים פ"ט המזבח מקדש את הראוי לו, ר' יהושע אומר לא הראוי לאישים אם עלה לא ירד שנאמר היא העולה [על מוקדו]. ר"י אומר לא הראוי למזבח אם עלה לא ירד אין צורך גורני' ר' יהושע דכרבי אלא הדרם וטבסין. ר' שמעון אומר הובח כשר והנסיכים פסולין, הנסיכים כשרים והובח פסול, אפי' זה היה פסול הובח לא היה והנסיכים ירדו. ותנא כל הזבחים שעלו לגבי המזבח ונמצאו פסולין אלו לא ירדו. שחטו בשבת ונמצא בעל מום מה תיקן דקתינן חייב. אמר לו כגון שנמצא בעל מום בדוקין שבעין ואלבאי דר"ע דתנן בשחיטת קדשים פ"ט ר"ע משייר בשביל מומי. ור' יהושע בגמ' אומר ר' יוחאי לא הכשיר ר' עקיבא אלא בדוקין שבעין הויאל וכשרין בעופות והוא שקדם

עבודת מנסה. מתנות כהונה שנתתי לכם הרי הן כעבודה: **פשיטא כיון דהספ**. בתמיד נשחט (ועיל סא). מנן דפסח שלא לאוכלי **פסול: הכא**. דבשבת קאי ממילא שמעינן דחייב: **משום**. דבעי למיתנא סיפא לאוכלי ושלח לאוכלי פטור תנא רישא שלא לאוכלי **חייב: לדברי האומר**. בתנא' שבת (דף קו.): **מקלקל בחבורה**. העושה חבורה בשבת לקלקלה שאינו מתקן פטור ואין חובל חייב משום שבת אלא שוחט שמתקן או חובל בזהמה וצריך לזם להאכילו לכלזו: שלא **לאוכליו חייב**. דקתני מתני' חייב: **מה תיקן**. הא פסלי': **סיקן**. דכל הקרצנות שנפסלו בעזרה מנן בתנא' זכוס' (דף פד.) אס עלו למזבח אימוריהן להקטיר לא ירדו: **צעלי מומין**. מנן התם אס עלו ירדו שלא היה פסולין כקודש: **בדוקין שבעין**. טלוי"א. כגון הנוטה כדוק שמים (ושעיה מ). וגבי קרבן מוס הוא כדכתיב (ויקרא כב) או דק או כזולת צעיו: **ואליכא דר"ע**. בתנא' זכוס' (דף פד.) מנן ר"ע מכשיר בצעלי מומין אס עלו ואמרו בגמרא^א לא ארע"ק אלא בדוקין שבעין הויאל וכשרין כהתחלה בעופות: **טריפוס**. אחר התם אס עלתה **מרד: מירי נצילה**. מלטמא': **השוחט טמאס גר'**. ובשחיטת חולין בפרק שניו מפרש אמאי נקט טמאס: **ג' טמאוס**. משום שבת ומשום ע"ז ומשום שחטין חוץ לעזרה: **מה תיקן**. הכא אפי' לטריפו מירי נצילה ליכא דתקריבת ע"ז מטמאה צעלי בזהל: **מירי אכר מן הכי**. ^בלני נח שאס שמתו צעליו או נתכפרו בזהר. ומשנתכפרו בזהר אין תקנה לזה וגבי טמאס הילכתא גמירי לה (תמורה כא:) דמתה וצאשם גמירי הילכתא (שם ית.) כל שנתחטאת מתה באשם רועה ואס ניתקו מעליו והשליכו לאפר לרעות שיתמאכ ויפול צו מוס שיוכל לפדותו ולהוצילו לחוליו וכל הרועים דמיהס נופלים לגדעה ומה היא נדבה ששה שופרות היו בנקדש וכמוצ עוליהן נדבה ושס היו נותנין כל מותר דמי טמאס ואשם ומצינן משס קיך המוצנח עולות בשר לשס עוירות לכהיטש שזוי מדרשו של יהידע כתיב בתנא' תמורה (דף כג:) וזה לא הושתין עד שיומס ומשתיקין לרעות שחטו פסם כשר לעולת קיך המוצנח הויאל וסוף סוף דמיו לכך היו עומדים: **לא צעי עקירה**. מאחר שהוא עומד לכך א"צ לעקור שם אשם ממנו: **א"ה כי לא ניתק נמי**. משעה שנתכפר בזהר סתמיה לקיך המוצנח קאי: **גזירה לאחר כפרה אטו קודס שנתכפר**. דסתמיה לאשם אכל משניתק לא מיהלף: **ומנא סימרא**. להא מילתא דאמר לך דגורי' הכי: **לגדעה**. לשופרות: **א' אליעזר אומר ימוס**. כל כדדיי (ל רבי אליעזר היה עושה אשם כחטאת לכל דבר שנאמר (ויקרא ז) כחטאת כחשם וכן גבי שלא לשמו^א) וכן גבי חטאת שנכנס דמה לפניס בתנא' זכוס' (דף י"ד.): **רבי יהושע אומר ימכר**. לאחר שנתמאכ: **ויציא דמיו עולה**. נדבה לעזמו. ובתנא' תמורה^ב) מסיק להא מילתא והלא אף הדגדה עולה היא מה צין דברי רבי יהושע לדברי חכמים אלא שצומן שהיא בזה לחוצותו הוא סומך עליה וסוחטה וכשרי קריצין משלו וכשהיא בזה לגדנת ציבור אינו סומך עליה א"י: **דמיו איין**. אכל איסו גופיה לא אמר דירקב עולה ואף על פי שמקריבו לעזמו אלמא גזירה לאחר כפרה שנתכפר בזהר אטו לפני כפרה דאי שרית ליה השתא טעי ואי מיצטרך ליה עולה נמי קודס כפרה מקריב ליה להאי והדר מיימי אחר לאשם ואי אפשר לשנות וצח לזבח אחר כ"ו שעומד לשמו:

לרעות שיתמאכ ויפול צו מוס שיוכל

לפדותו ולהוצילו לחוליו וכל הרועים דמיהס נופלים לגדעה ומה היא נדבה ששה שופרות היו בנקדש וכמוצ עוליהן נדבה ושס היו נותנין כל מותר דמי טמאס ואשם ומצינן משס קיך המוצנח עולות בשר לשס עוירות לכהיטש שזוי מדרשו של יהידע כתיב בתנא' תמורה (דף כג:) וזה לא הושתין עד שיומס ומשתיקין לרעות שחטו פסם כשר לעולת קיך המוצנח הויאל וסוף סוף דמיו לכך היו עומדים: **לא צעי עקירה**. מאחר שהוא עומד לכך א"צ לעקור שם אשם ממנו: **א"ה כי לא ניתק נמי**. משעה שנתכפר בזהר סתמיה לקיך המוצנח קאי: **גזירה לאחר כפרה אטו קודס שנתכפר**. דסתמיה לאשם אכל משניתק לא מיהלף: **ומנא סימרא**. להא מילתא דאמר לך דגורי' הכי: **לגדעה**. לשופרות: **א' אליעזר אומר ימוס**. כל כדדיי (ל רבי אליעזר היה עושה אשם כחטאת לכל דבר שנאמר (ויקרא ז) כחטאת כחשם וכן גבי שלא לשמו^א) וכן גבי חטאת שנכנס דמה לפניס בתנא' זכוס' (דף י"ד.): **רבי יהושע אומר ימכר**. לאחר שנתמאכ: **ויציא דמיו עולה**. נדבה לעזמו. ובתנא' תמורה^ב) מסיק להא מילתא והלא אף הדגדה עולה היא מה צין דברי רבי יהושע לדברי חכמים אלא שצומן שהיא בזה לחוצותו הוא סומך עליה וסוחטה וכשרי קריצין משלו וכשהיא בזה לגדנת ציבור אינו סומך עליה א"י: **דמיו איין**. אכל איסו גופיה לא אמר דירקב עולה ואף על פי שמקריבו לעזמו אלמא גזירה לאחר כפרה שנתכפר בזהר אטו לפני כפרה דאי שרית ליה השתא טעי ואי מיצטרך ליה עולה נמי קודס כפרה מקריב ליה להאי והדר מיימי אחר לאשם ואי אפשר לשנות וצח לזבח אחר כ"ו שעומד לשמו:

ותני

בזה עקירה ק' א"כ פסח בזהר ימות השנה דבעי עקירה אמאי לא מוצריך רעיה. מקש' דאמר פ"ק דמנחות (דף ד.) א"ר הונא אמר רב אשם שניתק לרעיה ושחטו סתם כשר לעולה ניתק אין לא ניתק לא מ"ט אמר קרל הוא כהוייתו יחא אלמא ניתק דאורייתא הוא והכא משמע שאם מדרבנן וגורי' אטו קודס כפרה ואור"י דה"פ התם אמר קרל הוא כהוייתו יחא קודס כפרה ויחין דמדאורייתא הוי כהוייתו קודס כפרה וגורי' אחר כפרה אטו קודס כפרה ור"ת פ"י דה"ק בתמנות ניתק אין לא ניתק לא וטעמא דממפרש הכא דגורי' אטו לפני כפרה ומסיק מ"ט אמר קרל הוא כלומר מ"ט כשר הלא הלכה למשה מסיני הוא דכל שצחטאת מתה בזהר רועה א"י כ"י מנר' דבאשם רועה למנא^א א"י^ב דבאשם אויל לגדנת ציבור ולא ידעי' אי הוא עצמו או דמיו וגלי קרל דהוא עצמו ואי לאו הלכה ה"א הוא כהוייתו דמעיקרל יחא ולא יקרב עולה ור"א לפי' זה דבתמורה פ' אלו קדשים (דף יח.) גר' בכל הספרים א"ר הונא אשם שניתק לרעיה ושחטו סתם כשר מ"ט אמר קרל הוא כהוייתו ור"א ולא גר' התם צדוס ספר ניתק אין לא ניתק לא:

אלו דברים פרק ששי פסחים

עג.

לדברי האומר מקלקל בחבורה ב'. וא"ת והלא ר' יהודה הוא דפטור מקלקל בחבורה ומתני' דמחייב בשאינן ראוין דהיינו מתעסק ששוחט וצח זה וסבור שהוא אחר לא אחי כר"י לדלידיה מתעסק פטור כדמוכח בפ' ספק אכל (כרייתוס יט:) דקאמר הנח למינוקות מתוך שמקלקל בחבורה חייב מתעסק נמי חייב אלמא משמע מאן דפטור מקלקל בחבורה פטור נמי מתעסק וא"כ מתני' לא מתוקמא כמאן דפטור מקלקל בחבורה וי"ל לדברי האומר מקלקל בחבורה פטור היינו רבי יוחנן אליכא דרבי שמעון דפטור היכא דמקלקל לגמרי דפ' האורג (שבת קו.) תני ר' אבהו קמיה דר' יוחנן כל המקלקלין פטורין חוץ מחובל ומצעיר א"ל פוק תני בצדא חובל ומצעיר אינה משנה ואח"ל משנה בחובל וצריך לכלזו ומצעיר וצריך לאפרו והיינו אליכא דר"ש דממליג צין חובל ומצעיר לשאר מקלקלין אכל מקלקל גמור לא אפי' לר"ש מיהו אכתי קשה לר"י כיון דס"ד דליכא חובל כלל בתמני' א"כ תקשי לר"ע היכי מצינן לר"ש מקלקל בחבורה הא מלאכה שאינה צריכה לגופה היא ופטור אפילו בחבורה כדמוכח בסוף כל כתבי' (שבת קכא:) דפטור ר"ש התם הורג נחשים ועקרצים משום מלאכה שאינה צריכה לגופה וצריס הנחנקין (פאהדיין פד:) נמי מסיק קשה לר"י כתיסי ליה דלאמר מקלקל בחבורה חייב ר"ש האמר מלאכה שאינה צריכה לגופה פטור עליה: **ת"י**קן להוציא מירי אבר מן החי. משמע דתקריבת ע"ז מטמאה מדאורייתא מולא קאמר תיקן להוציא מירי נצילה^א ולא מייחייב אהך טומאה אס נכנס למקדש וצע"ז פ' ר' ישמעאל (דף גז.) משמע שהא מדרבנן דבעי רבי יוחנן תקריבת ע"ז של אוכלין מהו כו' או דילמא איסורא דאורייתא לא בטלה טומאה

דרבנן בטלה וי"ל דליטערין הכא לשניי תיקן להוציא מאמיה"ת כי היכי דלא ניפשוט מהך צרייתא דטומאת תקריבת לאו דאורייתא וכן בסוף העור והרועב (חולין קטט.) דאמר אביי הרי אמרו תקריבת ע"ז של אוכלין טמאה טומאתה לאו דאורייתא דאי דאורייתא כהנינו לאוכלין שמתנא טמאה מותרה ומשני כששיתק מעשה עץ שימס התם נמי דיחוייה בעלמא הוא': **שחבון** ונמצא טריפה בסתר פטור. תימה לר"י אמאי פטור והלא לא עשה מנזה ומתניתין אוקימנא כר"ש דמתחייב אפי' לר' יהושע היכא דלא עשה מנזה וליכא למימר דהכא פטור משום דחשבי' ליה כאנוס דע"כ לאו מטעם אנוס פטור ליה אלא משום דטעה בדבר מנזה כדמוכח בגמ' דפרקי' אי ר' אליעזר חטאת נמי מחייב דהא לית ליה טעה בדבר מנזה פטור ומי ר"י דכל זו מדרביר ר"מ: **אשם** שניתק לדריעי שחבון סתם בשר. כל עיקר רעיה מדרבנן מדאורייתא לא לךך רעיה כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא גופיה לא דהא כו' מודו דלאחר עקירה וניתוק היה יכול לשוחטו לכתחלה דליכא למיגור אטו קודס עקירה הויאל ואיכא היכירא דניתוק אי לאו משום דווינן לאחר כפרה וניתוק אטו קודס כפרה ומה שפי' ר"י דאי אמרת דבעי עקירה אחי שפיר דגורו בשלא ניתק דילמא אחי לשחוט כלל ולהכי קאמר אלמא לא צעי עקירה א"ה כי לא ניתק נמי אי אמרת בשלמא צעי עקירה א"ש דצעין ניתק דע"י ניתק יחזכר לעוקרי' אכל לא ניתק לא דגורי' עוקרו אטו לא עוקרו אכל השתא דלא צעי עקירה קודס ניתק נמי ליכשר דליכא למיחש למירי ומשני דקודס ויתוק גורי' אחר כפרה אטו לפני כפרה ואחר ויתוק נמי דיעבד כשר אכל לכתחלה מיהא גורי' אטו לפני כפרה^א ומנא מיימרא דתנן אשם כו' בזהר אין אכל הוא ג